

Књига пророка Јоила и Лаодикијска црква адвентиста седмог дана — број четрдесет пети

Jeff Pippenger
2026-02-12

Број четрдесет и пет

Преглед

Левитска двадесет трећа глава препознаје три испита унутар пентекостне сезоне сто четрдесет и четири хиљаде. Усклађивање првога дана празника Сеница са даном Педесетнице, а затим усклађивање четрдесет дана током којих је Христос лицем к лицу поучавао ученике пре Свога вазнесења са даном првина, ствара свеобухватну структуру која представља поруке тројице анђела.

Када се „смрт, погребенење и васкрсење“ примене као један пророчки путоказ који има три корака, као што је то представљено Христовим крштењем, налазимо да пет дана после васкрсења, на дан првина, долази крај седмодневног празника бесквасних хлебова као свети сабор. Тако, при Христовом васкрсењу, које је у складу са приношењем првине, следи раздобље од пет дана.

На крају структуре која је образована усклађивањем првог дана празника Сеница са даном Педесетнице, постоји још један путоказ са три корака, за којим такође следи пет дана, који досежу до Педесетнице.

Између та два „тростепена путоказа праћена са пет дана“ налази се период од тридесет дана. Када ускладимо први дан празника Сеница са даном Педесетнице, разумемо да је пет дана пре празника Сеница био Дан очишћења. Десет дана пре Дана очишћења био је празник Труба. Четрдесет дана Христовог поучавања лицем к лицу после Његовог васкрсења на дан првина, усклађује се пет дана после празника Труба и пет дана пре Дана очишћења.

Тростепени путоказ Његове „смрти, погребенења и васкрсења“, праћен са пет дана до краја празника бесквасних хлебова, затим се понавља тридесет дана касније као тростепени путоказ „труба, вазнесења и суда“, који је потом праћен са пет дана до Педесетнице. Почетни тростепени путоказ лако се одређује као један путоказ са три корака, јер је као такав непосредно поистовећен са Христовим крштењем, које симболизује Његову „смрт, погребенење и васкрсење“. Крштење је било алфа светог периода од 1.260 дана, који је достигао своју кулминацију у Његовој „смрти, погребенењу и васкрсењу“, што је било омега тих 1.260 дана.

Тростепени путоказ на крају пентекостне сезоне мора се препознати кроз пророчку примену. У педесет дана пентекостне сезоне иста се структура налази и на почетку и на

крају. На основу начела да Христос увек илуструје крај почетком, можемо препознати празник труба, затим вазнесење, затим Дан помирења, а потом пет дана, као један „тростепени путоказ праћен са пет дана“.

Такође испитујемо предложена три корака према библијским мерилима која се тичу обележја сваког од та три корака. Та три корака се изнова приказују у Божјој Речи. То су три анђела; то су двориште, Светиња и Светиња над светињама; то су дело Светога Духа у осведочавању о греху, правди и суду. Поистовећивање празника труба, вазнесења и Дана помирења са та три корака захтева да сваки од тих корака буде у складу са утврђеним библијским сведочанством.

Трубе су порука упозорења и повезане су с првим анђелом који узвикује: „Бојте се Бога.“ Христово вазнесење је симбол славе Његовог Другог доласка, јер је други израз првог анђела: „Подајте Му славу.“ Дан помирења је симбол суда, а трећи израз првог анђела гласи: „Дошао је час Његовог суда.“ Постоји неколико начина да се препозна да пророчке одлике трију корака у ознаци пута на крају пентекостне сезоне представљају три корака вечног јеванђеља, где се многи „очишћују, беле и кушају.“

Пошто је то тако, тада можете увидети да се на првој ознаци пута од три корака приноси првина од јечма, а на последњој ознаци пута од та три корака приноси се првина од пшенице. Тада бисте могли увидети да алфа три корака педесетничког раздобља означавају бесквасни хлеб, али да омега ознака пута од три корака означава квасни хлеб. Тада бисте чак могли увидети да је у ознаци пута од три корака на почетку Христос био уздигнут да привуче све људе, а да је у завршној ознаци пута од три корака подигнут стег оних сто четрдесет и четири хиљаде да привуче незнабошце.

Први и трећи анђеол су исти анђеол на пророчком нивоу, јер први је почетак — а трећи је завршетак. Први, алфа анђеол, објављује отварање суда, а последњи, омега анђеол, објављује закључење суда. Порука првог анђела била је оснажена испуњењем ислама 11. августа 1840, а трећи анђеол био је оснажен испуњењем ислама 11. септембра. Сестра Вајт нас обавештава да је мисија и првог и трећег анђела била да обасјају земљу својом славом. И других сведока има у изобиљу, и они пружају обилну потпору за поистовећивање структуре Педесетничке сезоне, онако како је изложена у педесет дана од Христовог васкрсења до Педесетнице, са прва двадесет и два стиха Левитске двадесет треће главе и последња двадесет и два стиха Левитске двадесет треће главе. Између две ознаке које су ознака од три корака праћена са пет дана налази се период од тридесет дана који представља другог анђела.

Први путоказ од „три корака праћена са пет“ дана јесте први анђеол, тридесет дана јесте други анђеол, а други путоказ од „три корака праћена са пет“ дана јесте трећи анђеол. Ова три корака обухватају целокупно Педесетничко раздобље до Педесетнице, која затим означава почетак седам дана празника Сеница, што представља изливање позног дажда током кризе недељног закона, која почиње недељним законом у Сједињеним Државама и траје све док Михаило не устане и не заврши се време људског испитивања. Структура је божанска, али она покреће нека озбиљна разматрања.

Озбиљна разматрања

Очигледно је да знамен које је представљено „трубама, вазнесењем и судом“ јесте лакмус и трећи тест. Трећи тест је увек лакмус-тест, на коме се карактер испољава, али се никада не развија.

„Karakter se otkriva u krizi. Kada je ozbiljan glas u ponoć objavio: ‘Evo ženika gde dolazi; iziđite mu u susret,’ uspavane devojke prenuše se iz sna, i videlo se ko se pripremio za taj događaj. Obe strane bile su zatečene nespremne, ali jedna je bila pripremljena za tu hitnu priliku, a druga se pokazala bez pripreme. Karakter se otkriva okolnostima. Vanredne prilike iznose na videlo pravo svojstvo karaktera. Neka iznenadna i neočekivana nesreća, žalost zbog gubitka, ili kriza, neka neočekivana bolest ili muka, nešto što dušu dovodi licem u lice sa smrću, izneće na videlo pravu unutrašnjost karaktera. Pokazaće se da li postoji stvarna vera u obećanja reči Božje ili ne. Pokazaće se da li se duša održava blagodaću, da li u sudu s videlom ima ulja.“

„Времена кушања долазе на све. Како се понашамо под Божјом пробом и испитивањем? Да ли се наше светиљке гасе? или их и даље држимо да горе? Јесмо ли спремни за сваку непредвиђену околност својом повезаношћу с Оним који је пун благодати и истине? Пет мудрих девојака нису могле да пренесу свој карактер на пет лудих девојака. Карактер морамо изградити ми као појединци.“ Review and Herald, October 17, 1895.

Када дође оријентир празника труба, ваш карактер је заувек запечаћен, ви бивате подигнути као застава и ваши греси су заувек избрисани. Три корака представљају три аспекта запечаћења. Долазак поруке Поноћног поклича објављује оне који имају уља и који су подигнути као застава док се њихови греси уклањају. Порука, дело и печат јесу један исти оријентир. То је оријентир „који доводи душу лицем у лице са смрћу“ због „неочекиване несреће“. Труба ислама представља ту „неочекивану несрећу“. У том тренутку порука: „Ево, Женик иде“, објављује се пет дана унапред у односу на закон о недељи, где се порука мења у силни поклич трећег анђела.

Три корака путаказа представљају распознатљиве елементе запечаћења и уздизања сто четрдесет и четири хиљаде, непосредно пред недељни закон. Јасно је да је лакмусов тест „трубе, вазнесење и суд“ био представљен ексетерским логорским скупом. Пет дана између Дана помирења и Педесетнице представљају шездесет и шест дана од завршетка ексетерског логорског скупа 17. августа до 22. октобра 1844. године, када су се врата затворила. Тих шездесет и шест дана милеритске историје илуструју последње дане, и у том погледу они илуструју објављивање поруке Поноћног поклича од стране сто четрдесет и четири хиљаде.

Пет дана до Педесетнице подудара се са шездесет и шест дана током којих су милерити објављивали поруку Поноћног вапаја, што је такође било предображено Христовим свечаним уласком у Јерусалим. Први од три корака јесте празник труба, који је седма труба, или трећи јаук, или ислам у последњим данима, а Христовом свечаном уласку претходило је одвезивање једног магарца.

У пророчком смислу, ово указује на то да одвезивање магарца означава почетак свечаног уласка, што је Поноћни поклич. Библијско пророштво треба применити у последњим данима на шесто царство библијског пророштва — звер из земље, Сједињене Америчке Државе. Ислам ће ударити на Сједињене Америчке Државе, као што је учинио 11. септембра, означавајући тако почетак објављивања Поноћног поклича значајним ударом ислама на Сједињене Америчке Државе, као и завршетак објављивања Поноћног поклича другим значајним ударом ислама на Сједињене Америчке Државе, јер Исус увек крај нечега приказује почетком нечега.

Порука Педесетнице јесте порука силнога вапаја, а силни вапај је једноставно појачање поруке Поноћног вапаја. У милеритској историји Поноћни вапај завршио се када су се врата затворила 22. октобра 1844. године, а завршава се и када се врата затворе при недељном закону у последњим данима. На Педесетницу Петар је објављивао Јоилову поруку, а Педесетница је омега-завршетак Поноћног вапаја, те стога Петар, као алфа-почетак Поноћног вапаја, по пророчкој нужности такође мора износити Јоилову поруку. У време Поноћног вапаја Петар је у другој глави Дела апостолских, у горњој соби о трећем часу, а затим истога дана о деветом часу налази се у храму објављујући Јоилову поруку.

Петар је симбол сто четрдесет и четири хиљаде на Педесетницу, која представља крај Поноћног вапаја, и он је симбол сто четрдесет и четири хиљаде на почетку Поноћног вапаја. Запечаћење и подизање сто четрдесет и четири хиљаде почиње одвезивањем магарета када ислам задаје ударац. Када су милерити напустили логорски састанак у Ексетеру, понели су поруку попут плимног таласа, и у симболичком смислу предочили сто четрдесет и четири хиљаде који понављају то искуство.

Ова примена постаје озбиљнија када препознате да Петар представља оне који објављују вест Поноћног поклича при лакмус тесту и трећем тесту пентекостне сезоне. Трећи час за Петра на Педесетницу смешта га у горњу собу, а горња соба је такође и десет дана пре Педесетнице. Други тест пентекостне сезоне јесте тридесетодневни храмски тест који следи након темељног теста. Други тест храма захтева од верних да вером уђу у Светињу над светињама, где се њихови греси бришу и где су вером посађени с Христом на небеским местима. Књига Дела апостолских обавештава нас да је Петар започео своју проповед о књизи пророка Јоила у трећи час у горњој соби, а затим је у девети час био у храму.

А Петар, ставши с једанаесторицом, подиже глас свој и рече им: Људи Јудејци, и сви који живите у Јерусалиму, нека вам ово буде знано, и чујте речи моје: јер ови нису пијани, као што ви мислите, будући да је тек трећи час дана. Него је ово оно што је казао пророк Јоил. ... А Петар и Јован иђаху заједно горе у храм у час молитве, у девети час. Дела 2:14–16; 3:1.

Христос је био прикован на крст у трећи час, и умро је у девети час. Његова смрт, погребљење и васкрсење јесу једна путна ознака са три корака. Трећи корак, дан првина, започиње педесет дана који се завршавају на Педесетницу. У алфи пентекосталне сезоне трећи и девети час представљају јасан контраст, јер је Христос био жив у трећи час, а мртав у

девети. Петар је био у горњој соби у трећи час, а у храму у девети.

Педесетничко раздобље од педесет светих дана у време Христа било је свето пророчко раздобље непосредно повезано с пророчанством о две хиљаде и три стотине година. Оно је нарочито било повезано с последњом седмицом од четири стотине и деведесет година за јеврејски народ у деветој глави Књиге пророка Данила. Та света седмица, у којој је Христос потврдио завет, била је подељена на два једнака раздобља од 1.260 пророчких дана. Срце те седмице био је крст. Крст указује на трећи и девети час, а Петар на Педесетницу чини исто. Године 34, на крају те исте свете седмице, када је Корнилије послао по Петра из Кесарије Маритиме, био је девети час.

Беше неки човек у Кесарији по имену Корнилије, капетан чете која се звала Италијанска чета, побожан човек и онај који се бојао Бога са свим домом својим, који је давао много милостиње народу и молио се Богу свагда. Он виде јасно у виђењу око деветога часа дана анђела Божјег где улази к њему и говори му: Корнилије. А он, погледавши на њега, уплаши се и рече: Шта је, Господе? А он му рече: Молитве твоје и милостиње твоје узишле су за спомен пред Богом. И сада пошаљи људе у Јопу и дозови некога Симона, који се зове Петар. Дела апостолска 10:1–5.

Сутрадан, Петар се попе на кров да се помоли око шестог часа.

Сутрадан, док су они путовали и приближавали се граду, Петар се попе на кров да се помоли око шестог часа; и огладне веома, и хтеде да једе; али док су приправљали, паде у занос, и виде небо отворено, и некакав суд где силази к њему, као велико платно свезано о четири краја, и спуштено на земљу; у њему беху све врсте четвороножних животиња земаљских, и звери, и гмизаваца, и птица небеских. И дође му глас: Устани, Петре; закољи и једи. А Петар рече: Нипошто, Господе; јер никада нисам јео ништа погано или нечисто. И глас му опет проговори други пут: Што је Бог очистио, ти не називај поганим. Ово се догоди трипут; и суд би опет узнесен на небо. Дела апостолска 10:9–16.

Позив Петру да дође у Кесарију упућен је о деветом часу, када анђеоло долази да се обрати Корнилију. Корнилије представља другу Божју децу која су позвана да изађу из Вавилона у време недељног закона. Анђеоло који долази у време недељног закона јесте други глас из Откривења осамнаесте главе, који позива оне који су још у Вавилону да побегну. Петар представља сто четрдесет и четири хиљаде, а Корнилије раднике једанаестог часа, који су Петру представљени као нечисте животиње. Однос Петра и Корнилија јесте однос из Откривења седме главе, где је сто четрдесет и четири хиљаде препознато у повезаности са великим мноштвом. Петру је три пута било заповеђено да устане, закоље и једе. Као сто четрдесет и четири хиљаде, позив од Корнилија јесте место где је застави наложено да устане.

Корнилије се налази у Кесарији Маритими, која се понекад назива Кесарија на мору. Седамнаесто поглавље Откривења обавештава нас да су „воде“, „народи, и мноштва, и народности, и језици“. Вode су они који су изван Божје цркве, а у Откривењу, као и у

Петровом виђењу нечистих звери, број четири представља цео свет. У Петровом виђењу налазе се четири различите звери, и оне силазе у платну које се држи за његова четири угла. Однос Петра према Корнилију такође је представљен Нојем и зверима које су ушле у ковчег.

Петар је био у Јопи, што значи „светла и лепа“, јер као симбол сто четрдесет и четири хиљаде Петар је светли и лепи стег незнабошцима. Девети час — незнабошци се буде за стег који сестра Вајт поистовећује са суботом, Божјим законом, поруком трећег анђела и мисионарима широм света који носе поруку последњих дана. Корнелије се пробудио за тај стег када је анђеоло дошао у девети час у Кесарију на мору. Порука у време Педесетничког недељног закона потом одлази свету — мору.

Подизање заставе такође је представљено као подизање дома Господњег изнад гора, а Петар се мољаше на крову лепога, светлога града Јопе, око шестог часа, непосредно пре недељног закона деветог часа. Када сто четрдесет и четири хиљаде буду запечаћени, околности кризе унутар света навешће другу Божју децу, која су још увек у Вавилону, да траже светлост. Они су вођени да нађу Петра на врху куће у Јопи.

Петар је такође био у Кесарији Филиповој у шеснаестој глави Јеванђеља по Матеју. Кесарија Филипова, у подножју горе Хермона, имала је исто име као и Кесарија на мору, али је међу њима постојао јасан контраст, јер је један град био на копну, а други на мору. Христово распеће у трећи час и Његова смрт у девети означавају јасан контраст живота и смрти. Петар у трећем и деветом часу Педесетнице означава јасан контраст од горње собе до храма. Кесарија на копну или Кесарија на мору представља неопходни пророчки контраст трећег и деветог часа, али не постоји непосредно упућивање на трећи час када је Петар био у Кесарији Филиповој. На основу сведочанства два или три сведока ствар се утврђује, а са трећим и деветим часом крста, као и на дан Педесетнице, оба приказа представљена су једном истом личношћу, било Христом живим или у гробу, било Петром у горњој соби или у храму.

Треће сведочанство о трећем и деветом часу код двеју Кесарија препознаје Петра као главног лика у оба случаја, као што је Христос био на почетку пентекостне сезоне, а Петар на крају те исте сезоне. Алфа-лик трећег часа исти је као омега-лик деветог часа, пружајући једно сведочанство да је Кесарија Филипова алфа двеју Кесарија. Друго сведочанство јесте то што је име оба града исто, тако да су име главног лика и име града исти. Треће сведочанство јесте супротност копна и мора. Када је Петар био у Кесарији Филиповој, био је трећи час. Овде порука постаје још озбиљнија.

Исправно је ускладити два града са истим именом, што и чинимо, али у примену такође укључујемо трећи и девети час на основу сведочанства Христа на крсту и Петра на Педесетницу. Доводећи три линије заједно — Христов трећи и девети час, Петров трећи и девети час на Педесетницу — утврђујемо трећи час у Цезареји Филиповој. Иста та пророчка логика треба да се примени на Корнилија у девети час, Петра у шести час, а затим и Петра у Цезареји Филиповој у трећи час.

Петар је присутан на сва три оријентира; Корнилије је са Петром у шестом и деветом часу, али не и у трећем, у Цезареји Филиповој. Ова линија је повезана, јер је сваки корак редом или трећи, шести и девети час, од Цезареје Филипове, преко Јопе, до Цезареје Приморске. Обе Цезареје имале су своје културне корене везане и за Грчку и за Рим, али је особеност Цезареје Филипове била у томе што је представљала оваплоћење удаљеног, мистичног паганства, док је Цезареја на мору била трговачко и управно средиште, у којем су се грчка култура и римска власт стапале. Цезареја Филипова била је симбол црквене вештине, а Цезареја Приморска симбол државничке вештине.

У линији од Кесарије до Кесарије, Јопа је средњи корак од три корака. Та три корака представљена су трећим, шестим и деветим часом. Кесарија приморска у девети час јесте закон о недељи када јеванђеље одлази незнабошцима. Три часа раније, у шести час, Петар је у Јопи, светлом и блиставом граду. Три часа пре тога, Петар је на празнику Труба у трећи час. Кесарија до Кесарије јесте раздобље Поноћног вапаја. Петар представља оне који објављују Поноћни вапај од почетка па све до свршетка, јер Исус увек усклађује почетак са свршетком. Поноћни вапај почиње када се магарац одвезује на путоказу празника Труба, где Петар објављује Јоилу поруку.

Петар се налази на тростепеном путоказу Празника труба, вазнесењу, за којим следи суд. На том путоказу у шеснаестој глави Матеја покреће се питање о томе ко је Христос био. Петру се мења име, и Христос изјављује да ће на тој Стени сазидати Своју цркву. Стена на којој је храм сазидан јесте темељ, а Петар у Кесарији Филиповој представља поруку првог анђела, која је темељна порука. Када Петар дође до следећег корака, у Јопи, он се уноси као што се и Христос узнео на крају четрдесет дана поучавања лицем к лицу. Вазнесење је такође паралела крсту, првобитној застави историје спасења; а крст је подељен на два дела, са два разбојника, раздрањем завесе према Светињи над светињама, и тамом и часовима.

А од шестога часа би тама по свој земљи до деветога часа. А око деветога часа повика Исус из свега гласа говорећи: Или, Или, лама савахтани? то јест: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио? Матеј 27:45, 46.

У Јопи, о шестом часу, Петар се налази на пророчкој тачки поделе, између изгубљених и спасених, између светлости и таме, и између почетка и завршетка Поноћног поклича. Тај прелом наглашава прелаз лаодикијског покрета сто четрдесет и четири хиљаде у филаделфијски покрет сто четрдесет и четири хиљаде. Он означава потпуно одбацивање лаодикијске Цркве адвентиста седмог дана. Та затворена врата суда, представљена Даном помирења, долазе пет дана пре пентекостног недељног закона. Томе суду претходи вазнесење, а пре тога трубна вест. Та три корака представљају међаш на коме се утискује печат Божји, и вест Поноћног поклича објављује победоносна црква онима које представља Корнилије.

Петар објављује вест на Педесетницу, а Педесетница означава завршетак вести Поноћног поклича. Стога је, по пророчкој нужности, и то да Петар објављује вест и на почетку раздобља Поноћног поклича. Почетак увек осликава крај. Петрова вест Поноћног поклича

бива оснажена када се одреши магарац ислама и нападне Сједињене Државе, као што то поново чини у време недељног закона. То што Петар објављује вест у трећи и девети час Педесетнице поистовећује почетак и завршетак Поноћног поклика.

У линији коју разматрамо, четрдесет дана који се завршавају Христовим вазнесењем, такође започињу десет дана у горњој соби. Пет дана у оквиру тих десет дана, Дан помирења указује на то да су греси Израиља избрисани и да се црква припремила. У трећем часу Петар је био у горњој соби на Педесетницу. У деветом часу недељног закона, порука се мења од поноћног вапаја ка гласном покличу.

Петарово објављивање поруке Поноћног вапаја догађа се када се он налази у трећем часу. Та порука је обележена празником труба, када се магарац одрешује, и Кесаријом Филиповом, а Кесарија Филипова је такође Панијум. Панијум је представљен у стиховима тринаест до петнаест у Данијелу једанаест. Петар не указује само на исламски удар на Сједињене Државе када се магарац одрешује на почетку објављивања Поноћног вапаја, него се Петар истовремено налази и у бици код Панијума која води ка недељном закону. Битка код Панијума представља паралелни догађај исламском удару на Сједињене Државе.

Наставићемо са овим темама у наредном чланку.